но ~~няма да го~~ никога не ще го ядя вече ~~никога~~.
Въ гордата го пусни! – Доде е живъ,
обилно да го храните!

(Презъ другата врата влиза царица Ирина.)

Ирина,
здравей!

Ирина

Здравей, мой милъ! – Умореръ
не си ли?

Федоръ

Да, да, уморѐнъ съмъ. – Тръгъ,
ве тръгъ съмъ карамъ отъ Аврониий; тукъ
на коня се поиска да ме хвърли,
но азъ не се оставихъ! Той го стиснахъ
въ ребрата, и веднага той утихна.
Навѣрно, обѣдъ готовъ е вече.

Ирина

Готовъ, мой милъ.

Федоръ

Ей сега ще ивемъ!
Съвемъ, ~~съвемъ~~ отъ езика сиромахъ ~~Но~~ ~~отъ~~ ~~тази~~ ~~колко~~ ~~кат~~ ~~ся~~ ~~ме~~
~~ези~~ Звъняръ ~~въ~~ Аврониий. ~~силно~~ грубо,
~~колибашиитъ~~ ~~ще~~ (Ще) (прати ~~за~~ (некого) (да ~~ми~~ ~~повика~~
звъняря, за да ме научи какъ
звъни... Ирина, ти не знаеш тамъ